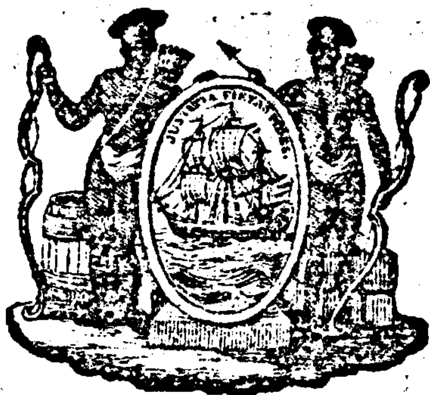
Nº. 21. A°. 1840.

WOENSDAG, den 11den MAART.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 6 Maart 1840.*

Van wege Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal, wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden:

1°. Aan de Slavin *Amimba*, toebehoord hebbende aan WILLEM van GOL LENSTEDE.

2°. Aan de Slavin *Bebé*, toebehoord hebbende aan J. B. DE VRIES.

3°. Aan de Slavinnen *Frederica* en *Louisa*, toebehoord hebbende aan den Houtgrond *de Vier Kinderen*

4°. Aan de Slavin *Maria*, toebehoord hebbende aan G. L. RÖPERHOFF.

5°. Aan de Slavin *Fannij*, vroeger toebehoord hebbende het Gouvernement, en laatstelijk onder Straatvoogdij geweest zijnde van M. E. THIJM; — en dat gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

1°. ELISABETH GOHLIS.
2°. ELISABETH HALING.
3°. FREDERICA VAN EXEL.
LOUISA VAN EXEL.
4°. MARIA FREIJENSTEIN. — En
5°. CHRISTIANA FANNIJ HONLEIJ.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 7 Maart 1840.*

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen van den 3den dezer maand, No. 335 | 289, zijn de Heemraadschappen onder de Heeren Leden van den Colonialen Raad verdeeld, en opgedragen als volgt:

Die van *Thorarica* en *Saramacca*, aan het Lid van den Colonialen Raad J. F. ROUX.

Die van *Matappica* en *boven Cottica* en *Perica*, aan het Raads Lid J. FROUIN.

Die van *beneden Cottica* en *Para*, aan het Raads-Lid G. L. RÖPERHOFF.

Die van *beneden* en *boven Commewijne* aan het Raads-Lid J. DE JAGER Ez.; — en

Die van *boven Suriname*, aan het Raads Lid S. DE LA PARRA.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

KINDER BEDERFKUNDE.

3.

Wij zijn nog niet heel ver gevorderd met onze nieuwe tak van wetenschap, en toch gevoel ik, om de waarheid te zeggen, dat ik eene zaak ondernomen heb, waarvan de minsten mijner lezers zich een denkbeeld kunnen maken, wat aanvang, namelijk, wat diepte, welke onuitputtelijke rijkdom de eigenlijke theorie der kinderbederfkunde bezit.

Ik waag zelfs niet te veel, als ik staande houde, dat zij alle wetenschap in stoffe overtreft en zelfs eene onmogelijkheid bezit om zich geheel te kunnen laten bewerken. Immers, er is slechts ééne wijze waarnaar men de kinderen goed kan opvoeden, de wegen echter, langs welke men hen bederven kan, zijn duizende, zijn ontelbaar. Ieder mensch volgt al wederom een ander bijpad, zijn genie, hoe bot ook, ontdekt iets nieuws, dit alles nu op te noemen of zelfs aan te stippen, ware onmogelijk, wij zullen ons dus bevlijtigen slechts de beste middelen der kinderbederfkunde op te sommen, en de kortste wegen aan te toonen.

Ditmaal bepalen wij ons, daar wij thans het eerste jaar bijna uit zijn, en het tweede vooral in oogenschouw nemen, tot vier regels, die het ligchaam der kinderen op eene eenvoudige wijze in zijn groei belemmeren, en dus als aanbevelingswaardig in het vak der kinderbederfkunde zullen moeten opgeteekend worden.

I. *Laat het kind aan eenen leiband loopen.* Wat is het eene eer voor u, moeders, te kunnen zeggen: »Mijn kind loopt al binnen het jaar." Zet het daarom toch vroeg op de beentjes! Beproefd dagelijks wat het al kan. De beentjes worden er niet in eens krom van, neen, langzamerhand. De onbeschaafde wilde laat zijn kind kruipen zoolang het wil; het loopt wanneer het loopen kan. Van daar die ongelukkige regte beenen, waarvan gij zulk een afschuw hebt. Neen! men moet een kind leeren loopen; dat zal hem de natuur nimmer leeren; niet waar, moeder? Daarom, ga naar den winkel en koop u een leiband, het bukken valt u ook te lastig, het is niet te doen, maar nu kunt gij regt opstaan en uw kind in een leiband hangen laten. Wat voorregt! O, schoone uitvinding!

Het borstbeentje wordt een weinig gedrukt, neen geperst. Wat schade? Het komt er immers niet op aan, of een kind wat ruimer adem haalt of niet, ook niet dat het daarna kortademig zij. Het vergroeit alles weder, de kromme beenen, en de ingedrukte borst, zelfs de hooge schouders, en vergroeit het niet, nu, dan ook goed. Niemand weet waarvan het komt, het was de engelsche ziekte, het was de natuurlijke aard van het kind.

Koopt leibanden, moeders! Leert u kinderen loopen; foei, laat de kinderen niet kruipen, dat doen immers de honden ook, en een mensch is geen dier.

Neen, hij moet overeind, al ware het ook met kromme beenen, ingedrukte borst, hooge schouders! 86

II. En nu, hoe eerder hoe liever, iets *Walvischbeenachtig* in de onderkleedij. Niet waar, lieve moeders! Geen corset, maar wel iets dat men rijgt en vastheid geeft? Vooral toch over de geheele borst, maag en buik. Gij zult er een figuurtje van maken, zoo spierig en rank, als dat van een leelijke spin, daar gij zoo bang voor zijt; maar het is mode! Hoe vroeger dus begonnen, hoe beter. Wat heerlijke uitvinding zijn die walvischbeenen; hoe belemmeren zij den omloop van het bloed — zoo eenvoudig; hoe verhinderen zij de ademhaling — zoo natuurlijk; hoe beletten zij de spijsvertering — zoo ongemeen! Doch het zijn menschen vol van vooroordeelen die het tegendeel wenschen: Ook naauwe schoentjes, juist van pas, dat de toontjes zich niet bewegen en vooral niet groeijen kunnen! Tegen eksteroogen zijn immers duizend probate middelen. Zoo giet gij het ligchaam uit den eenen vorm in den anderen, en gij maakt het tot een model, zoo schoon als het naderhand zich in zijnen vollen wasdom vertoonen zal, met al die bleekte, grenzende aan geelte; met al de spierigheid, grenzende aan het ideale. Want eene ideale schoonheid onzer dagen, is niet die van eenen *Venus de Medicis*. Deze was slechts eene natuurschoonheid; gij wilt eene kunstschoonheid. Zij was niets anders dan hetgeen men van zelf wordt, als men de natuur volgt; maar gij maakt door uwe leibanden, baleinen snoersels, door uwe naauwe schoenen er eene, wier vleesch en bloed alles naar beneden of naar boven gedreven wordt, zoo zij naauwelijks nog vleesch en bloed heeft, voet en middelstuk tevens klein, fijn en tenger; ziet daar het model eener schoonheid onzer dagen! Helaas! wat wanhoop zoude het geven als de mode in dezen eens veranderde, en het tegendeel wilde. Dan stierven alle onze schoonen van louter wanhoop!

III. *Het kind moet in het broekje.* Wat een eer? Al weken lang zegt men: »Nu wordt *Jantje* groot, hij krijgt een broekje aan." Hadt gij zijne havaardij niet geprikkeld, hij zou u voor die lastige kleedij wel bedankt hebben! Maar nu heet het: »Wat is *Jantje* mooi in de nieuwe broek — hij is nu reeds een groote jongen — kom laat Tante het eens zien! — Wel, wie is dat — ? Ik ken dien lieven jongen niet — wat is hij zoet en verstandig — " enz.

Daar gaat *Jantje*; — al knelt hem zijn broekje, het is niets. Hij weet nu: de kleederen maken den man, en dat is eene schoone les geleerd. Hoe mooijer gekleed hoe verstandiger, hoe deugdzamer. Hoe juist leert *Jantje* redekavelen en denken. De kleederen, ons verstand, ons hart, onze zeden hebben geen de minste verbindtenis te zamen, en evenwel heeft het lieve *Jantje* van vader, moeder en tante gehoord, dat er tusschen zoet, groot, lief en nieuwe kleederen, geen onderscheid is.

Wat heerlijke wetenschap! Het is geen wonder dat *Jan* zijn geheele leven door denkt: de kleederen maken den man, — den grooten — den verstandigen, den deugdzamen man.

IV. En nu nog een woord over de *spijs* van het tweede jaar. Begin toch spoedig met uwe kinderen boterhammen te geven. Dat pap koken van beschuiten of brood, dat klaarmaken van afzonderlijke groenten is al te lastig. Neen, zeg toch ras: »Wat een groot kind is dat lieve wicht, het eet al uit de pot mede." Spek en vleesch, groenten met vet en boter gestoofd, brood, boter en kaas. Wat is dat gemakkelijk, niet waar moeder? Hij loopt nu al mede, van aardappelen en roggenbrood houdt het vooral veel. Nu het krijgt er dan ook al spoedig een dik buikje van. Een aardig ventje, of zoo het eene dochter is, een aardig vrouwtje: kromme beentjes, kleine voetjes, een dik buikje, een eng middel, eene gedrukte borst, en hooge schouders! Men zoude het bij de wilden voor geld laten kijken! Hier is het doodnatuurlijk!

En nu vetgebak, bonbons, koek en suiker; alle dagen geregeld, opdat het kind er den smaak van weg krijgt. Alles beloonen met ulevelletjes en chocolaadjes. Wat worden die tanden zwart. Wat ruikt het kind uit den adem? Wat wordt het klierachtig? Vooral geen koud water aan de lieve jeugd! Warme thee, warme koffij! Zie daar het wicht aan het eind van het tweede jaar.

O wat is dat leven zoet voor zulk een kind! Wat is 't vooruitzigt schoon?

Wetenschappelyke Berigten.

In eene der thans ontvangene *Javasche Couranten*, vindt men het verslag eener zitting van het Bataviaansche genootschap van Kunsten en Wetenschappen, waaruit blijkt dat daarbij ook de beroemde Fransche zee-kapt. Dumont d'Urville is tegenwoordig geweest, die op zijne ontdekkingsreis in het zuidelijk halfrond, in Junij van dit jaar voor *Batavia* het anker heeft laten vallen en het honorair lidmaatschap van het genootschap bezit. De gemelde zeereiziger heeft daarbij zelf eene voordragt gedaan en de aandacht der vergadering gevestigd op het verschil van behandeling vroeger door den franschen zeereiziger Bougainville. in Neêrlandsch Indie ondervonden, waar men hem met zijne zieke en uitgeputte equipage naauwelijks toegelaten had, en die thans door hem, gelijk op eene vroegere reis, te *Makassar*, *Amboina*, *Banda* en *Ternate* ondervonden. Hij trok hieruit het troostlijk gevolg, dat volkshaat en naijver niet bestand zijn tegen de algemeene verbroedering, welke de beoefening der wetenschappen onder alle onderdeelingen van het menschelijke geslacht veroorzaakt, zoodat zij plaats maakten voor eene algemeene welwillendheid, welke tot algemeenen vrede leiden moet. Doch een groot gedeelte van den voormaligen naijver op rekening stellende van de geheimzinnigheid, met welke wetenschappelijke ondernemingen werden ten uitvoer gelegd, verklaarde hij zich genoopt en gemagtigd, om het doel zijner tegenwoordige reize in deze wetenschappelijke vereeniging zonder achterhouding te ontvouwen. Hierop deelde hij mede dat het Fransche gouvernement, het nut inziende van eene naauwkeurige opname van *Polynesië* en deszelfs bewoners, en het wenschelijk achtende, dat de onzekerheid wierd opgelost, welke de berigten van latere Engelsche reizigers omtrent de toegankelijkheid van den zuidpool hadden doen ontstaan, de oorlogskorvetten *l'Astrolabe* en *la Zelée* in dienst had gesteld. Ten gevolge van hetwelk hij, na *Teneriffe* en de zuidpunt van *Amerika* te hebben aangedaan, herhaalde doch vruchtelooze pogingen had aangewend, om op den door de Engelsche reizigers aangetoonden weg de opgegevene breedte te bereiken; van welke hij met herhaalde gevaren op eene zuiderbreedte van 63° door eenen zich honderden mijlen uitstrekkenden ijsdam steeds afgestoten was geworden; zoodat hij zich genoodzaakt had gezien, om tot herstel eener door ontbering en inspanning uitgeputte equipaadje, herbergzamere landen op te zoeken; waarom de *Vrienden eilanden* en bepaaldelijk *Otahiti* waren bezocht en hij na verschillende opnamen in de *Stille Zuidzee* en langs de kusten van *Nieuw Guinea*, in de Nederlandsche bezittingen een gastvrij onthaal had gevonden, hetwelk hem thans in staat stelde, nadere pogingen tot bereiking van het doel zijner reize in het werk te stellen. De voorzitter bedankte het honorair lid Dumont d'Urville voor het bewijs van vertrouwen en belangstelling. door deze mededeeling jegens het genootschap getoond, den wensch uitende dat de ondervondene gastvrijheid eene aansporing moge worden tot meerdere wetenschappelijke ondernemingen, door welke het geluk van het menschdom en de uitbreiding van kennis bevorderd wordt.

Na eene twaalfjarige afwezigheid van *Europa*, is de vermaarde reiziger R. Schomburgh gelukkig te *Londen* teruggekomen. Gedurende de laatste vier jaren hield hij zich, onder toezigt van het Londensch geograpisch genootschap, met navorschingen in *Britsch Guiana* onledig. In dien tijd voer hij tweemaal den *Essequebo* op en onderzocht deze rivier tot aan haren oorsprong, ongeveer veertig Eng. mijlen noordwaarts van den *Equator*; hij onderzocht ook de rivieren *Berbice* en *Corentyn*; in de eerstgenoemde dezer rivieren ontdekte de heer Schomburgh de fraaije reusachtig waterlelie, thans bekend onder den naam van *Victoria regina*. Op zijne jongste reis in het binnenland, die twee jaren duurde, trok onze reiziger over de grenzen tot naar het Brazilisch fort *San Joaquim* en besteeg het *Carawaymt-gebergte*; van daar naar *Pirara* terugkeekeerende, reisde hij in noordwestelijke rigting naar *Roraima*, een merkwaardig zandsteen-gebergte, 't welk zich met vlakke kruinen 7000 voeten boven de zee verheft; vervolgens westwaarts naar *Esmeralda*, aan den *Orinoco*. Op deze wijs heeft hij zijne nasporingen voortgezet tot waar Alexander von Humboldt in het jaar 1800 de zijne eindigde; de oorsprong van den *Orinoco* bevond hij op eene geheel andere plaats te zijn; dan deze tot heden op onze landkaarten wordt aangewezen. De heer Schomburgh voer van daar het natuurlijke kanaal van den *Cassiquiara* naar *San Carlos* af; scheepte zich op den *Rio Negri* in, wiens loop hij tot *Moura* volgde, waarna hij tot *San Joaquim* den *Rio Branco* opvoer. Op dezen togt legde hij een omtrek van meer dan 2000 Engel. mijlen af, en het grootste gedeelte daarvan door tot heden bijna geheel onbekend land. De reiziger verzamelde op dezen togt vele zeldzame voorwerpen van natuurlijke historie; onder anderen de *sudis gigas*, een der grootste riviervisschen en andere nieuwe species der ichthyologie, voorts vele vreemde vogelen, insecten, planten, enz. De heer Schomburgh heeft ook drie Indianen van verschillende stammen uit het binnenste van Guiana, benevens wapenen en andere voorwerpen dier stammen, medegebragt.

De Belgische bladen melden, dat den 5den November, in de St. Martenskerk te Weert, het graf ontdekt en geopend is van den graaf van Hoorn, den 5den Junij 1568 te Brussel onthoofd. Deze ontdekking zou geschied zijn ten gevolge van een aanzoek der Nederlandsche commissarissen te Utrecht, en in verband staan met een ontwerp, om een praalgraf voor den ongelukkigen graaf te doen stichten. Men heeft het geraamte onbeschadigd gevonden, met den schedel op de borst. In een welgesloten lijkbus, die men heeft moeten doorzagen om te zien wat zij bevatte, heeft men in met reukwerk voorzien zand het hart des graven gevonden; hetzelve had nog ten volle zijne gedaante en kleur, doch viel bij het aanraken in stof. Op die lijkbus las men de woorden: *Heer en Grave van Hoorne...., 26 Junij 1568*. Het overige was onleesbaar. Alles is weder, zoo goed mogelijk, in staat gebragt, waarin men het gevonden heeft, en men verwacht spoedig, dat een begin met de oprigting van het praalgraf zal worden gemaakt. Men wil in Belgie, dat Z. M. onze Koning, benevens de Prins de Chimay, aan het geslacht der graven van Hoorn verwant, vooral de kosten daarvan willen dragen.

Dezer dagen zijn uit de Theems twee schepen, de *Erebus* en de *Terror* gezeild, die eene nieuwe ondekking-reis naar de Zuidpool gaan doen. De door zulke togten reeds beroemde kapitein James Clark Ross staat aan het hoofd dezer onderneming en voert op de *Erebus*, een schip van 370 ton, bevel. De *Terror* meet 340 ton en staat onder den kapitein Crozier. Met bewonderenswaardige zorgvuldigheid zijn deze beide schepen voor den moeijelijken togt, dien zij ondernemen, gebouwd en ingerigt. Er bestaat naar men verzekert, nog geen voorbeeld van schepen, welker kiel zoo goed tegen het ijs bestand is gemaakt, als bij deze het geval is. Ook voor de gezondheid, het gerief en de tevredenheid der manschappen, is op allerlei wijze gezorgd. Onder anderen wordt het stelsel van verwarming, dat voor het inwendige van beide schepen is aangenomen, zeer geroemd. Zij zijn voor drie jaren van levensmiddelen voor de gezamenlijke manschap, die op ieder schip 61 koppen bedraagt, voorzien. Aan wetenschappelijke werktuigen en boeken ontbreekt het natuurlijk niet. Het hoofddoel der onderneming is het opsporen van de gesteldheid der zeeën en landen aan de Zuidpool en zoo mogelijk het bereiken van de Magnetische pool aldaar. Onder weg zullen de schepen *St. Helena*, de *Kaap de Goede Hoop* en *van Diemensland* aandoen, alwaar door aldaar achter te laten officieren, wetenschappelijke nasporingen zullen worden gedaan.

Geboorte en Sterfgevallen.

Van den 1sten tot en met den 29sten Februarij 1840, zijn ingeschreven, als:

BEVALLEN: Den 29sten Jan., Susanna de Vries, *zoon*. — Den 4den Februarij, Henrietta Philippina Schmidt, Echtgenoot van Johannes Theodorus Fockinck, *dochter*. — Den 5den, Sallij Maria Gomperts, *zoon*. — Den 6den, Maria Barlo, *zoon*. — Den 7den, Clasina Werner, *dochter*. — Idem, Johanna Wilhelmina Muller, Echtgenoot van Peter Boye Junge, *zoon*. — Den 10den, Frederica Bebe van Auca, *dochter*. — Den 11den, Elisabeth Agnes Desmontiers, Echtgenoot van Eduard Joseph Sacoto Stuger, *dochter*. — Den 13den, Rachel van de weduwe Mesquita, *zoon*. Den 15den, Dina Schmidt, Echtgenoot van Jacobus Jongeneel, *zoon*. — Idem, Christina Andresa Ruchman, *zoon*. — Den 19den, Louisa Maria Kaps, Echtgenoot van Henrij Monsanto, *zoon*. — Idem, Jacoba Catharina Flu, Echtgenoot van Carll Louis August Hirschfeld, *zoon*. — Den 20sten, Fredrica Stroomnat, *dochter*. — Den 21sten, Johanna Carolina Cooman, *zoon*. — Idem, Henrietta Francina Sanches, *dochter*. — Idem, Sophia Anijs, *zoon*. — Idem, Elisabeth Eleonor Cummings, Echtgenoot van Henrij Charles Johannes Slengarde, *dochter*. — Den 22sten, Adrianna Magdaleentje Bahlingen, *zoon*. Idem, Dido de Montel, Echtgenoot van Zeger Weijers, *zoon*. — Den 23sten, Amba van Linck, *zoon*. — Den 26sten, Maria Burns, *zoon*. — Idem, Johanna Frederica van Halm, Echtgenoot van George Pringle, *dochter*. — Den 27sten, Marianna Levij, *zoon*. — Den 28sten, Maria Louisa Frederik, Echtgenoot van Frans Johannes Tuiel, *zoon*.

LEVENLOOS GEBOREN: Den 2den, Het Kind van het Mannelijk geslacht van Anna Maria Waks.

OVERLEDEN: Den 2den, Silvia Maria Elisabeth Scharwoude, oud 33 jaren. — Idem, Catharina van van Hout, naar gissing 95 jaren. Den 4den, Joseph Heilbron, 29 jaren en 8 maanden. — Den 5den, Catharina Wilhelmina Amalia, dochter van Saraatje Henrietta Andriessen, 7 j. Idem, Jacobus, zoon van Johanna van Amand Adier, 9 maanden. — Idem, Jan Christiaan Bredenbach, 87 jaren. — Den 6den, Lisette, dochter van Jacoba Soezel, 6 jaren. — Idem, Willem Geerts Danhuis, Schepeling op het Schip *Astrea* (verdronken), 36 jaren. — Den 9den, Geertruida Gomarus, 57 j. — Idem, Johan Christiaan August, zoon van Johanna Wilhelmina van Fuchs, 1 jaar. — Idem, John Jackson, Schepeling op de Nd. Am. Schoner *Marij Corver*, 39 jaren. — Idem, Anna Jacoba van Goede, 64 jaren. — Den 10den, Anna Gomperts Salomons, 18 maanden. — Den 11den, Daniel van Scheveningen, 51 jaren. — Idem, Wilhelm Wolter, 30 jaren en 9 maanden. — Den 12den, Rachel Isaak Cohen Nassij, weduwe Isaak Haim Mendos Quiros, 78 jaren. — Den 13den, Sara David Hoheb Brandon, 49 jaren. — Den 14den, Pieter Diederich Bennernagel, 78 jaren. — Den 15den, Sara Asser Levij, weduwe Alexander Samuel Benedictus, 68 jaren. — Den 17den, Abraham Haim Arrias, 58 jaren. — Den 18den, Prins van Linck, bij den H. Doop genaamd Jacques Nicolaas, 57 jaren. — Den 19den, Gerhard Anthonij, zoon van Henrietta Meijer, 1 jaar en 3 maanden. — Idem, Abigael Jacob Soesman, weduwe Benjamin Abraham de Vries, 61 jaren 7 maanden en 8 dagen. — Den 21sten, Cornelia van Thomas Wolff, 63 jaren. — Den 27sten, Frederica Bebé van Auca, 30 jaren. — Den 28sten, Jack van la Parra, 22 jaren. — Den 29sten, Adriana Wilhelmina Smith, 58 jaren.

ADVERTENTIËN.

Scheepstijdingen.

UITGEKLAARD.

Den 9den dezer, het Schip *Dina Maria*, Kapt. H. C. Wriburg, naar Amsterdam, lading: 170 vaten- en 1362 balen heele-, 15 vaten- en 199 balen gebroken Koffij, 28 balen schoone Katoen, 46 balen Kakao en 27 stukken Hout.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & C°.